

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α.Ε. ΑΝΤΟΝΙΟ ΓΚΟΥΤΕΡΕΣ

Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών

Θέμα: Αποδοχή του «Διεθνούς Βραβείου Ειρήνης Ατατούρκ» – Μια Θεμελιώδης Αντίφαση προς τις Αρχές του ΟΗΕ και τις Δυτικές Αξίες

Εξοχότατε,

Σας απευθυνόμαστε με τον ύψιστο σεβασμό προς το αξίωμά σας και προς τις αρχές της ειρήνης, της δικαιοσύνης και του διεθνούς δικαίου που τα Ηνωμένα Έθνη καλούνται να υπερασπίζονται. Ακριβώς λόγω αυτού του σεβασμού εκφράζουμε τη βαθιά μας απογοήτευση και ανησυχία για την πρόσφατη αποδοχή εκ μέρους σας του «Διεθνούς Βραβείου Ειρήνης Ατατούρκ» στην Άγκυρα, το οποίο σας απονεμήθηκε από τον Πρόεδρο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν.

Η ενέργεια αυτή, σε μια περίοδο παγκόσμιας αστάθειας και περιφερειακών συγκρούσεων, αποστέλλει ένα ανησυχητικό μήνυμα—όχι μόνο προς τους λαούς που υπέφεραν υπό οθωμανικές και τουρκικές πολιτικές, αλλά και προς όλους όσους πιστεύουν στην ακεραιότητα των Ηνωμένων Εθνών και στα ηθικά θεμέλια του δυτικού πολιτισμού. Η ανησυχία μας δεν πηγάζει αποκλειστικά από εθνικό συναίσθημα, αλλά από τις ευρύτερες επιπτώσεις που έχει μια τέτοια πράξη για την αξιοπιστία των διεθνών θεσμών και των οικουμενικών αρχών που καλούνται να υπηρετούν.

I. Η ιστορική πραγματικότητα: Ένας αδιάσπαστος πολιτισμός 3.500 ετών

Πριν εξετάσουμε τις πολιτικές προεκτάσεις, οφείλουμε να διατυπώσουμε μια θεμελιώδη αλήθεια που υπερβαίνει τη διπλωματία: το ελληνικό έθνος αποτελεί φορέα μιας από τις αρχαιότερες αδιάλειπτα ζώσες γλώσσες και πολιτιστικές παραδόσεις στην Ευρώπη, αν όχι στον κόσμο. Επί 3.500 χρόνια, η ελληνική γλώσσα ομιλείται χωρίς διακοπή—μια ζωντανή γέφυρα από τον Όμηρο έως σήμερα, και ένα θεμελιώδες δώρο της λογικής, της φιλοσοφίας, της δημοκρατίας και της τέχνης προς όλη την ανθρωπότητα.

II. Η κληρονομιά του Ατατούρκ: Όχι ειρήνη, αλλά γενοκτονία

Το όνομα «Ατατούρκ» προβάλλεται διεθνώς ως σύμβολο εκσυγχρονισμού και ειρήνης. Για τους λαούς που βίωσαν τις δραματικές εξελίξεις της περιόδου 1915–1923, η σημασία του παραμένει βαθιά διαφορετική και συνδέεται με μια τραυματική ιστορική εμπειρία. **Ενώ οι μαζικοί διωγμοί και οι εξοντώσεις των Αρμενίων και των Ασσυρίων ξεκίνησαν κατά την ύστερη οθωμανική περίοδο υπό το καθεστώς των Νεοτούρκων, οι συγκρούσεις και οι εκτοπίσεις συνεχίστηκαν κατά τη διάρκεια των εθνικιστικών κινημάτων του Κεμάλ Ατατούρκ που οδήγησαν στη συγκρότηση του τουρκικού κράτους. Στο πλαίσιο αυτό, οι ελληνικοί πληθυσμοί της Μικράς Ασίας, του Πόντου και της Ανατολικής Θράκης υπέστησαν εκτεταμένους διωγμούς, βίαιους εκτοπισμούς και μεγάλες ανθρώπινες απώλειες, γεγονότα που έχουν αποτελέσει αντικείμενο εκτενούς ιστορικής έρευνας και, σε ορισμένες περιπτώσεις, έχουν αναγνωρισθεί ως γενοκτονίες από εθνικά κοινοβούλια και θεσμικούς φορείς. Οι εξελίξεις αυτές συνδέονται με τη μετάβαση από την οθωμανική**

αυτοκρατορία σε ένα νέο εθνικό κράτος, κατά την οποία δυνάμεις του εθνικιστικού κινήματος, συμπεριλαμβανομένων των κεμαλικών, διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο σε διαδικασίες βίαιου μετασχηματισμού του πληθυσμιακού και πολιτισμικού χάρτη της περιοχής.

Οι ακτές της Ιωνίας, η Σμύρνη, η Τραπεζούντα, η Καισάρεια—αυτά δεν ήταν «οθωμανικά» εδάφη. Ήταν ελληνικά, στη γλώσσα, τη μνήμη και την ψυχή, πολύ πριν από την άφιξη των τουρκικών φύλων από τις στέπες της Κεντρικής Ασίας. Η πυρπόληση της Σμύρνης το 1922, ο εκτοπισμός 1,5 εκατομμυρίου Ελλήνων από τις πατρογονικές τους εστίες, η καταστροφή εκκλησιών, σχολείων και βιβλιοθηκών—αυτά δεν είναι πράξεις ειρήνης. Είναι πράξεις κατάκτησης.

Η απονομή ενός βραβείου στο όνομα του Ατατούρκ συνιστά εξωραϊσμό αυτής της ιστορίας. **Αποτελεί τιμή προς έναν από τους αρχιτέκτονες της εθνοκάθαρσης του 20ού αιώνα με τον τίτλο του «ειρηνοποιού».** Η απόφασή σας να αποδεχθείτε αυτό το βραβείο συνιστά όχι μόνο πολιτική αστοχία, αλλά και ηθική.

III. Η σύγχρονη απειλή: Επεκτατισμός με διπλωματικό μανδύα

Η σημερινή Τουρκία, υπό τον Πρόεδρο Ερντογάν, έχει αναβιώσει την επεκτατική ιδεολογία του οθωμανικού της παρελθόντος. Αυτό δεν αποτελεί εικασία—είναι τεκμηριωμένη πολιτική:

– **Casus belli** κατά της Ελλάδας, με απειλή πολέμου εάν η Ελλάδα ασκήσει το νόμιμο δικαίωμά της να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα.

– Συστηματική αμφισβήτηση της ελληνικής κυριαρχίας σε **νησιά του Αιγαίου**, τα οποία παρουσιάζονται ψευδώς ως «τουρκικά» ή «αμφισβητούμενα».

– Συνεχιζόμενη **κατοχή της Κύπρου** από το 1974, κατάφωρη παραβίαση πολλαπλών ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ.

– Στρατιωτικές επεμβάσεις στη **Συρία και το Ιράκ**, στήριξη εξτρεμιστικών ομάδων και απειλές κατά κουρδικών πληθυσμών.

– **Εργαλειοποίηση της μετανάστευσης**, με τη χρήση απελπισμένων ανθρώπων ως μέσο πολιτικού εκβιασμού προς την Ευρώπη.

– **Μετατροπή της Αγίας Σοφίας**—μνημείου οικουμενικού πολιτισμού και συμβόλου του χριστιανικού Ελληνισμού—σε τέμενος, με διαγραφή της ελληνικής και χριστιανικής της ταυτότητας.

Αυτά δεν είναι μεμονωμένα περιστατικά, ούτε ενέργειες ενός κράτους που είναι προσηλωμένο στην ειρήνη. Αποτελούν μέρος ενός σταθερού μοτίβου συμπεριφοράς που έχει προκαλέσει σοβαρή ανησυχία στη διεθνή κοινότητα, από την Ανατολική Μεσόγειο έως τη Μέση Ανατολή και πέραν αυτής. Πρόκειται για ενέργειες ενός κράτους **που εξακολουθεί να αντιλαμβάνεται τον εαυτό του ως αυτοκρατορία**, με δικαίωμα να κυριαρχεί στους γείτονές του και να αναθεωρεί την ιστορία σύμφωνα με τις επιδιώξεις του.

Οι τουρκικές φυλές που αναδύθηκαν από την Κεντρική Ασία πριν από αιώνες κατέκτησαν ελληνικά εδάφη με τη βία των όπλων. Οι σημερινοί ηγέτες, ντυμένοι με κοστούμια και καθισμένοι σε διπλωματικά τραπέζια, επιδιώκουν τον ίδιο στόχο με διαφορετικά μέσα: σταδιακό αναθεωρητισμό, διαστρέβλωση της ιστορίας και εδαφικές διεκδικήσεις που παρουσιάζονται ως διαπραγματέυση.

IV. Ένα παγκόσμιο μοτίβο παραβιάσεων

Πέραν του ελληνοκεντρικού πλαισίου, οι ανησυχίες αυτές αντανακλούν ένα ευρύτερο, καλά τεκμηριωμένο μοτίβο ενεργειών της Τουρκίας που συγκρούονται με το διεθνές δίκαιο, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις αρχές της ειρηνικής συνύπαρξης.

Το κουρδικό ζήτημα παραμένει μία από τις πλέον επείγουσες ανθρωπιστικές και πολιτικές προκλήσεις της εποχής μας. Στρατιωτικές επιχειρήσεις της Τουρκίας στη Συρία και το Ιράκ, καθώς και η εσωτερική καταστολή, έχουν προκαλέσει διαρκή διεθνή κριτική όσον αφορά τη μεταχείριση των κουρδικών πληθυσμών και την άρνηση θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Το Κυπριακό, το οποίο παραμένει άλυτο από το 1974, εξακολουθεί να αποτελεί σαφή παραβίαση των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Η συνεχιζόμενη στρατιωτική παρουσία τουρκικών δυνάμεων στο έδαφος κράτους-μέλους του ΟΗΕ συνιστά μία από τις μακροβιότερες περιπτώσεις κατοχής στο σύγχρονο διεθνές σύστημα.

Επιπλέον, **η Γενοκτονία των Αρμενίων**, αναγνωρισμένη από πολυάριθμα κράτη και κοινοβούλια παγκοσμίως—συμπεριλαμβανομένου του Κογκρέσου των Ηνωμένων Πολιτειών σε επανειλημμένες περιπτώσεις—παραμένει ένα καθοριστικό ηθικό και ιστορικό ζήτημα. Η συνεχιζόμενη άρνησή της από την Τουρκία υπονομεύει τη συμφιλίωση και αντιβαίνει στις οικουμενικές αξίες της ιστορικής αλήθειας και της λογοδοσίας.

Τα ζητήματα αυτά δεν αποτελούν περιφερειακές διαμαρτυρίες. Είναι ζητήματα παγκόσμιας σημασίας που θέτουν άμεσα υπό αμφισβήτηση τη διεθνή έννομη τάξη και την αξιοπιστία των θεσμών που υπηρετούν τη δικαιοσύνη και την ειρήνη. Η αποδοχή αυτού του βραβείου, Εξοχότατε, προσδίδει νομιμοποίηση σε αυτή τη συνολική πρακτική.

V. Μια επιτήδεια πολιτική: Η στρατηγική χρήση βραβείων

Εξοχότατε, δεν είστε ο πρώτος Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών που αποδέχεται αυτό το βραβείο. Ο Κόφι Ανάν το έλαβε το 2000, και η αποδοχή του είχε επίσης προκαλέσει επικρίσεις από όσους αντιλήφθηκαν τις προεκτάσεις της. Αντιθέτως, **ο Νέλσον Μαντέλα, ο οποίος επελέγη για το βραβείο το 1992, το απέρριψε**—μία απόφαση που ευρέως θεωρήθηκε ως στάση αρχής, σε απάντηση σε ανησυχίες για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ιδίως σε σχέση με τη μεταχείριση των Κούρδων από την Τουρκία. Η επαναλαμβανόμενη επιλογή προσωπικοτήτων υψηλού κύρους για το εν λόγω βραβείο αποτελεί μέρος μιας μακροχρόνιας και μεθοδευμένης πολιτικής της σύγχρονης Τουρκίας—μια στρατηγική που αξιοποιεί τα βραβεία κύρους ως εργαλεία ήπιας ισχύος, με σκοπό να συγκαλύψει την πραγματικότητα ενός κράτους του οποίου οι επιδιώξεις απειλούν τους γείτονές του.

Αυτή είναι η ουσία της νεοτουρκικής διπλωματικής μεθόδου: να προβάλλει μια εικόνα ειρηνοποιού ενώ προετοιμάζεται για επέκταση· να αγκαλιάζει διεθνείς ηγέτες ενώ απορρίπτει το διεθνές δίκαιο· να τιμά τους νεκρούς ενώ αρνείται τις γενοκτονίες που υπέστησαν. Το Βραβείο Ατατούρκ δεν αποτελεί γνήσια αναγνώριση της ειρήνης—είναι **εργαλείο χειραγώγησης**, σχεδιασμένο να εξασφαλίζει νομιμοποίηση από τους ίδιους θεσμούς που η Τουρκία συνεχίζει να αμφισβητεί.

Για έναν Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, η αποδοχή ενός τέτοιου βραβείου **ισοδυναμεί με πτώση σε μια επιμελώς στημένη παγίδα**. Επιτρέπει στην Άγκυρα να ισχυριστεί: «Ακόμη και ο ηγέτης του ΟΗΕ μας τιμά. Ακόμη και εκείνος αναγνωρίζει τη δέσμευσή μας στην ειρήνη.» Την ίδια στιγμή, τουρκικά στρατεύματα παραμένουν στην Κύπρο, τουρκικά αεροσκάφη παραβιάζουν καθημερινά τον ελληνικό εναέριο χώρο και Τούρκοι αξιωματούχοι αμφισβητούν ανοιχτά την κυριαρχία ελληνικών εδαφών που είναι ελληνικά εδώ και τρεις χιλιετίες.

Οφείλουμε να το δηλώσουμε ξεκάθαρα: τα κράτη που οικοδόμησαν αυτοκρατορίες μέσω κατακτήσεων δεν είναι, εκ του γεγονότος αυτού και μόνο, ανίκανα να εξελιχθούν προς την ειρηνική συνύπαρξη. **Όμως ο πολιτισμός προϋποθέτει ρήξη με το παρελθόν—αναγνώριση εγκλημάτων, αποκήρυξη επεκτατισμού και δέσμευση στην ισότητα μεταξύ των εθνών.** Η σύγχρονη Τουρκία δεν έχει προβεί σε μια τέτοια ρήξη. Συνεχίζει να διεκδικεί ελληνικά νησιά, να κατέχει την Κύπρο και να αρνείται την ίδια την ύπαρξη των λαών που εξόντωσε. Μέχρι να αλλάξει αυτό, τα βραβεία που φέρουν το όνομα του ιδρυτή της **θα πρέπει να απορρίπτονται από κάθε υπερασπιστή του διεθνούς δικαίου, της ιστορικής αλήθειας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.**

VI. Έκκληση για Δράση: «Μη με λησμόνει»

Ο ελληνικός λαός φέρει μια μνήμη 3.500 ετών. Θυμόμαστε τον Όμηρο, τον Περικλή και τους Πατέρες της Εκκλησίας. Θυμόμαστε επίσης τις πορείες θανάτου του Πόντου, την πυρπόληση της Σμύρνης και τους τάφους της Μικράς Ασίας που ακόμη ζητούν αναγνώριση. Το σύνθημά μας, χαραγμένο σε μνημεία σε όλο τον ελληνικό κόσμο, είναι απλό: «Μη με λησμόνει».

Σας καλούμε, Εξοχότατε, να μην λησμονήσετε.

- Μην λησμονήσετε ότι το έδαφος της Ιωνίας και του Πόντου είναι ποτισμένο με ελληνικό αίμα.
- Μην λησμονήσετε ότι τα νησιά που η Τουρκία διεκδικεί σήμερα είναι ελληνικά από πριν υπάρξει η τουρκική γλώσσα.
- Μην λησμονήσετε ότι ο ίδιος ο ΟΗΕ έχει καταδικάσει τις ενέργειες της Τουρκίας στην Κύπρο και έχει ζητήσει την αποχώρησή της.
- Μην λησμονήσετε ότι η αποδοχή τιμών από ένα κράτος που παραβιάζει αυτά τα ψηφίσματα υπονομεύει τη δική σας ηθική αυθεντία και εκείνη του θεσμού που εκπροσωπείτε.

• Μην λησμονήσετε ότι η αποδοχή του βραβείου από τον Κόφι Ανάν δεν άλλαξε τη συμπεριφορά της Τουρκίας—απλώς παρείχε στην Άγκυρα ένα διπλωματικό τρόπαιο. Μην επιτρέψετε να χρησιμοποιηθεί η δική σας παρακαταθήκη με τον ίδιο τρόπο.

VII. Οι Προσδοκίες μας

Σας καλούμε, επομένως, να:

1. **Δηλώσετε δημοσίως** ότι η αποδοχή του Βραβείου Ατατούρκ δεν συνεπάγεται έγκριση της εσωτερικής ή εξωτερικής πολιτικής της Τουρκίας, ούτε των ιστορικών ενεργειών του Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ.
2. **Επαναβεβαιώσετε την πλήρη δέσμευσή σας** στην εφαρμογή των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ για την Κύπρο και στην εδαφική ακεραιότητα της Ελλάδας.
3. **Εξετάσετε την επιστροφή του βραβείου** ως πράξη συνείδησης, αποδεικνύοντας ότι το αξίωμα του Γενικού Γραμματέα δεν μπορεί να συνδέεται με τιμές που απονέμονται από κράτη που παραβιάζουν τις αρχές του ΟΗΕ.
4. **Διασφαλίσετε ότι μελλοντικές επαφές** με την Τουρκία θα θέτουν ρητά ζητήματα επεκτατικής ρητορικής, ανθρωπίνων δικαιωμάτων και παραβιάσεων του διεθνούς δικαίου.
5. **Θεσπίσετε σαφές πρωτόκολλο** που θα αποτρέπει μελλοντικούς Γενικούς Γραμματείς από το να αποδέχονται τιμές από κράτη που τελούν υπό ενεργό έλεγχο του Συμβουλίου Ασφαλείας για επιθετικότητα ή κατοχή.
6. **Διευκρινίσετε τη θέση σας** σχετικά με τα ιστορικά και σύγχρονα ζητήματα που συνδέονται άμεσα με την κληρονομιά του Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ και το σύγχρονο τουρκικό κράτος, συμπεριλαμβανομένων:
 - της αναγνώρισης της Γενοκτονίας των Αρμενίων, όπως έχει αναγνωρισθεί από πολυάριθμα κράτη και νομοθετικά σώματα, συμπεριλαμβανομένου του Κογκρέσου των Ηνωμένων Πολιτειών
 - της συνεχιζόμενης κατοχής της Κύπρου κατά παράβαση των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας
 - της μεταχείρισης και των δικαιωμάτων των κουρδικών πληθυσμών
 - του επίμονου μοτίβου αναθεωρητικής ρητορικής και πολιτικών έναντι πολλαπλών γειτονικών κρατών και περιοχών που συνδέονται ιστορικά με την οθωμανική επέκταση, συμπεριλαμβανομένων, στην περίπτωση της Ελλάδας, του επίσημου *casus belli* και των επανειλημμένων αμφισβητήσεων της κυριαρχίας στο Αιγαίο.

Στο πλαίσιο αυτό, σας ζητούμε να διευκρινίσετε εάν η αποδοχή εκ μέρους σας ενός βραβείου ειρήνης που φέρει το όνομα του Ατατούρκ συνεπάγεται έγκριση, ουδετερότητα ή αποστασιοποίηση από αυτήν την διεθνώς καταγεγραμμένη πραγματικότητα.

VIII. Κοινοποίηση σε Συμμαχικούς Φορείς

Αποστέλλουμε αντίγραφα της παρούσας επιστολής προς:

- **Την Ευρωπαϊκή Ένωση** – ως την πολιτική κοινότητα της οποίας η Ελλάδα αποτελεί μέλος και η οποία απειλείται άμεσα από τον τουρκικό αναθεωρητισμό και τον υβριδικό πόλεμο.
- **Τον Υπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ** – καθώς οι Ηνωμένες Πολιτείες αποτελούν βασικό σύμμαχο της Ελλάδας και της Κύπρου, και χώρα της οποίας η στήριξη υπήρξε καθοριστική για την ανάδειξή σας στη σημερινή σας θέση. Η αποδοχή αυτού του βραβείου, σε αντίθεση με την ίδια τη δυτική συμμαχία που συνέβαλε στην άνοδό σας, δεν αποτελεί μόνο προσωπικό σφάλμα — αλλά και γεωπολιτική αντίφαση.
- **Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ** – το οποίο έχει εκδώσει πολλαπλά ψηφίσματα για την Κύπρο, τα οποία η Τουρκία εξακολουθεί να αγνοεί.
- **Την UNESCO** – ως θεματοφύλακα της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς, συμπεριλαμβανομένης της απειλούμενης ελληνικής κληρονομιάς της Μικράς Ασίας και των χριστιανικών μνημείων της Κωνσταντινούπολης και της Καππαδοκίας.
- **Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο** – στο πλαίσιο του ενδιαφέροντός του για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και την άρνηση γενοκτονιών.
- **Την Congressional Caucus on Hellenic Issues**
- **Την ηγεσία της Senate Foreign Relations Committee**
- **Την ηγεσία της House Foreign Affairs Committee**
- **Έλληνες ομογενείς Γερουσιαστές και Βουλευτές**
- **Την ΑΗΕΡΑ (ΗΠΑ)**

Συμπέρασμα

Εξοχότατε, το ελληνικό έθνος έχει προσφέρει στον κόσμο τη φιλοσοφία, τη δημοκρατία, την επιστήμη και την τέχνη. Έχει επιβιώσει από κατακτήσεις, γενοκτονίες και εκτοπισμούς—και εξακολουθεί να ομιλεί τη γλώσσα του Ομήρου. Ζητεί πλέον μόνο το δίκαιο: να γίνει σεβαστή η ιστορία του, να αναγνωριστούν τα δεινά του και να διασφαλιστούν τα δικαιώματά του στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου.

Δεν αναμένουμε από την Τουρκία να αλλάξει εν μία νυκτί. Αναμένουμε όμως από τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών να σταθεί στο πλευρό της αλήθειας και όχι της σκοπιμότητας· στο πλευρό των θυμάτων και όχι των θυτών· στο πλευρό του πολιτισμένου κόσμου και όχι εκείνων που εξακολουθούν να ονειρεύονται αυτοκρατορίες.

Τονίζουμε ότι η παρούσα έκκληση δεν αποτελεί εθνική διαμαρτυρία, αλλά πρόσκληση βασισμένη σε οικουμενικά αναγνωρισμένες αρχές—τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ιστορική αλήθεια και τον σεβασμό στο διεθνές δίκαιο.

Υπό το φως των ανωτέρω, σας καλούμε να διευκρινίσετε πώς η αποδοχή του βραβείου αυτού συνάδει με τις θέσεις των Ηνωμένων Εθνών ως προς την Κύπρο, τα δικαιώματα των

μειονοτήτων και τη λογοδοσία για μαζικές θηριωδίες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αναγνωρίζονται διεθνώς ως γενοκτονίες.

Ακόμη και αν η αποδοχή του βραβείου δεν ανακληθεί, η απουσία σαφούς αποστασιοποίησης από τα ζητήματα που αναφέρθηκαν ανωτέρω ενέχει τον κίνδυνο να εκληφθεί ως σιωπηρή αποδοχή. Μια τέτοια εντύπωση θα ήταν ασύμβατη με την ηθική αυθεντία του αξιώματός σας.

Αναμένουμε την απάντησή σας με ελπίδα και εγρήγορση.

Με εκτίμηση,

[Οι Υπογράφωντες](#)

Capt. Ευάγγελος Ν.Μ. Ρήγος.

Founder & επ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΙΗΑ.

[Www.Professors-Phds.com](http://www.Professors-Phds.com)

Phone: 30 693 9250 584